

ПИСАРНИЦА
КАЗНЕНО-ПОПРАВНИ ЗАВОД У НИШУ

ПРИМЉЕНО		22 AUG 2012	
Орган	Одг. за	Број	Позивот
	112-	7214	12012-01/1

На основу члана 142. и 144. став 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС”, бр. 79/05, 81/05-исправка 83/05-исправка, 64/07, 67/07-исправка, 116/08 и 104/09) Жалбена комисија Владе - Веће у саставу: Веселин Лекић, председник Већа, Слободан Мандић и Маја Вујовић, чланови Већа, на седници одржаној 20. августа 2012. године, одлучујући по жалби Крстић Валентине, државног службеника у Министарству правде, Управа за извршење кривичних санкција, Казнено-поправни завод Ниш, изјављене преко пуномоћника Антић Ивоне, адвоката из Ниша, на Решење Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција, Казнено-поправни завод Ниш, број: 112-5589/12-01/3 од 05. јула 2012. године, у предмету: распоређивање, донело је

РЕШЕЊЕ

1. УСВАЈА СЕ жалба Крстић Валентине, државног службеника у Министарству правде, Управа за извршење кривичних санкција, Казнено-поправни завод Ниш, и поништава се Решења Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција, Казнено-поправни завод Ниш, број: 112-5589/12-01/3 од 05. јула 2012. године.

2. Предмет се враћа Министарству правде, Управи за извршење кривичних санкција Казнено-поправном заводу Ниш – на **поновни поступак**

Образложење

Првостепени орган је Решењем број: 112-5589/12-01/3 од 05. јула 2012. године Крстић Валентину, државног службеника преместио почев од 06.07.2012. године на радно место шеф Одсека за комерцијалне послове, у звању саветника, у Служби за опште послове, које је утврђено под ред. бројем 432. Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Министарству правде, Управи за извршење кривичних санкција Казнено-поправном заводу Ниш.

Незадовољна наведеним решењем, Крстић Валентина изјавила је жалбу, која је у овој комисији примљена дана 23. јула 2012. године, у којој наводи: да је ожалбено решење донето противно одредби члана 133. Закона о државним службеницима, као и супротно околностима и чињеницама које се односе на обављање послова на радном месту начелника Службе за обуку и упошљавање; да њено радно место није укинато, па нема разлога за њен премештај на друго радно место; да је премештена на ниже радно место без њене сагласности, супротно одредби члана 133. став 2. Закона о државним службеницима, да је на досадашњем радном месту остварила значајне резултате и исте наводи, да никада ние обављала комерцијалне послове па је несхватљиво образложење у решењу да ће потпуније и квалитетније обављати послове новог радног места; да разлози за њен премештај нису потребе службе и да нема подршку заменика управника КПЗ Ниш.

Првостепени орган, својим актом број: 112-6037/12-01/1 од 18. јула 2012. године, који је у Жалбеној комисији Владе примљен 23. јула 2012. године, обавестио је Жалбену комисију Владе да је, поступајући као првостепени орган у поводу жалбе Крстић Валентин3, утврдио да је жалба благовремена, допуштена и изјављена од стране овлашћеног лица, као и да именована за време обављања дужности начелника Службе за обуку и упошљавање није показала у довољној мери организаторске способности што је оптерећивало дневно управљање и руковођење заводом, а на основу члана 28. Закона о извршењу кривичних санкција директор није донео решење о њеном распоређивању на радно место начелника Службе за обуку и упошљавање; да именована испуњава услове за

премештај на радно место под редним бројем 432 те да ће потпуније и квалитетније обављати послове тог радног места.

Жалбена комисија Владе - Веће је оценило да је првостепени орган правилно утврдио да је изјављена жалба допуштена, благовремена и да је изјављена од овлашћеног лица, па је, у складу са чланом 229. став 2. Закона о општем управном поступку, Веће узело предмет у решавање.

Жалбена комисија Владе – Веће је, разматрајући изјављену жалбу, ожалбено решење, изјашњење првостепеног органа по наводима из жалбе и списе предмета, утврдила следеће:

Законом о државним службеницима прописано је: да се ако Правилник буде тако измењен да нека радна места буду укинута или број државних службеника смањен, прекобројни државни службеници премештају на друга одговарајућа радна места, а предност имају они са бољим оценама у последње три године (члан 133. став 1); да ако одговарајуће радно место не постоји, прекобројни државни службеник може, уз своју сагласност, бити премештен на ниже радно место које одговара његовој стручној спреми, а ако ни такво радно место не постоји или се државни службеник не сагласи са премештајем постаје нераспоређен (члан 133. став 2); да жалба не одлаже извршење решења о премештају и решења којим се утврђује да је државни службеник нераспоређен (члан 133. став 3); да се у случају доношења новог Правилника, сви државни службеници распоређују на одговарајућа радна места, при чему руководиоца води рачуна о томе на којим су пословима радили пре распоређивања (члан 134. став 1); да се ако новим Правилником нека радна места буду укинута или број државних службеника буде смањен, на прекобројне државне службенике примењују одредбе овог закона које важе за случај измене Правилника - члан 133. тог закона (члан 134. став 2).

Из наведеног произлази то: 1) да се у случају доношења новог правилника примењују првенствено одредбе члана 134. Закона о државним службеницима; 2) да примена тих одредаба подразумева да су сва радна места која су била систематизована старим правилником укинута и да су сва радна места која су систематизована новим правилником непопуњена, као и да су под једнаким условима доступна свим државним службеницима који су били распоређени по претходном правилнику; 3) да се код распоређивања по новом правилнику мора водити рачуна о томе да се државни службеници који конкуришу за та радна места распоређују на одговарајућа радна места, при чему се води рачуна о томе на којим пословима су радили пре распоређивања; 4) да се одговарајућим радним местом у смислу члана 134. Закона о државним службеницима сматра радно место за које државни службеник испуњава прописане услове, а да се под пословима на којима су државни службеници радили пре распоређивања подразумевају како звање у које је претходно радно место државног службеника било разврстано тако и врста послова и област у којој су се обављали послови у том звању; 5) да код распоређивања за случај доношења новог правилника првенствено треба распоредити оне државне службенике који су обављали одговарајуће послове, односно који су имали исто звање и који су радили исту врсту послова у истој области за коју је новим правилником систематизовано радно место које се попуњава распоређивањем.

С тим у вези, за правилно одлучивање о распоређивању за случај када се оно врши због доношења новог правилника неопходно је да се претходно утврде чињенице које се односе на то: које радно место из претходно важећег правилника је укинута, односно на коме радном месту је смањен број извршилаца или на којем радном месту су промењени услови за обављање послова тог радног места и који државни службеници су радили на том радном месту; која друга радна места су одговарајућа том радном месту и који државни службеници су били распоређени на њих; који све државни службеници, с обзиром на претходно звање и послове, конкуришу за распоређивање на непопуњена радна места по новом правилнику; који од државних службеника (са истим звањем и радом на

истим пословима) и применом ког критеријума имају предност да буду распоређени на непопуњена радна, односно који разлози опредељују доношење одлуке да државни службеник буде распоређен на конкретно радно место.

Поред наведеног, а у вези са распоређивањем за случај доношења новог Правилника којим се државни службеник распоређује на ниже радно место утврђено је и то да се, сагласно Закону о државним службеницима, државни службеник може, ако одговарајуће радно место не постоји, уз своју сагласност, преместити, односно распоредити на ниже радно место које одговара његовој стручној спреми (члан 133. став 2).

Увидом у списе предмета и важеће прописе утврђено је: да је Крстић Валентина државни службеник Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција, Казнено-поправни завод Ниш; да је именована правноснажним и извршним решењем Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција, Број: 112-00-5/10/10-03 од 27.07.2010. године, распоређена на радно место начелника Службе за обуку и упошљавање у Казнено-поправном заводу Ниш, разврстано у звање самостални саветник; да је, након доношења новог Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству правде, Управе за извршење кривичних санкција, Казнено-поправни завод Ниш, пов. број 6/12 који је ступио на снагу 15.06.2012. године, именована је распоређена на радно место шеф Одсека за комерцијалне послове, у звању саветника, у Служби за опште послове; да из списка предмета ове управне ствари произилази да је именована пре ступања на снагу новог Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству правде, Управе за извршење кривичних санкција број 6/12, била распоређена на радно место начелника Службе за обуку и упошљавање у Казнено-поправном заводу Ниш, разврстано у звање самостални саветник и да то радно место не одговара радном месту шеф Одсека за комерцијалне послове, разврстано у звање саветника, на које је именована без сагласности распоређена, чиме је првостепени орган поступио супротно одредбама чл.133. и 134. Закона о државним службеницима; да радно место на ком је жалиља радила пре измене унутрашњег уређења органа новим Правилником није укинута и да је првостепени орган у поступку распоређивања државних службеника по доношењу новог правилника, жалиљу, као државног службеника који је био распоређен на послове начелника Службе за обуку и упошљавање, распоредио на радно место шеф Одсека за комерцијалне послове, не водећи рачуна о томе да није дошло до промене у делокругу органа нити су послови на којима је жалиља радила престали да се обављају. Стога су основани наводи из жалбе да се у поступку није водило рачуна о одредбама чл. 133. Закона о државним службеницима.

Законом општем управном поступку прописано је да образложење решења садржи, између осталог навођење правних прописа и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву (члан 199. став 2), као и да решење којим доносилац одлучује по слободној оцени садржи и разлоге којима се при доношењу решења руководио (члан 199. став 3).

Дакле, по оцени ове комисије – већа, првостепени орган није образложио своје решења тако да државни службеник о чијим правима је одлучивао добије неопходне информације о чињеничном и правном основу који упућују на садржину диспозитива првостепеног решења, односно првостепени орган је, по оцени ове комисије – већа, пропустио да у потпуности утврди одлучне чињенице и да их образложи на начин да се у поступку контроле законитости првостепеног решења може утврдити да ли су постојале и које су то чињенице које упућују на то да су потребе службе, односно потребе рада првостепеног органа налагале да се, сагласно условима и које прописује закон, изврши распоређивање државних службеника у Министарству правде, Управе за извршење кривичних санкција, Казнено-поправни завод Ниш – тако да се попуни радно место на коме се обављају послови на којима је жалиља претходно радила и применом којих

критеријума је распоређени државни службеник добио предност, а да се жалиља распореди на ниже радно место.

Према томе, имајући у виду наведено, првостепени орган, по оцени ове комисије – већа, дужан је да у поновном поступку утврди све одлучне чињенице које се односе на то да ли је у новом правилнику постојало одговарајуће радно место на које се жалиља могла распоредити, на који начин је оцењено да распоређени државни службеник у односу на жалиљу има предност код распоређивања на то радно место и који су релевантни критеријуми и докази узети у обзир код њеног распоређивања, односно постојање разлога и околности које условљавају да се жалиља распореди на ниже радно место, водећи рачуна о прописаном поступку за такво распоређивање који подразумева прибављање сагласности запосленог, као и да те разлоге наведе и образложи у решењу које донесе у поступку поновног одлучивања у овој управној ствари. Образложење новог решења првостепеног органа, донетог у поновном поступку мора да садржи наводе чињеничног и прецизирање правног основа који упућују на садржину изреке првостепеног решења.

Дакле, првостепени орган, по оцени ове комисије – већа, дужан је да у поновном поступку утврди све одлучне чињенице за доношење законитог решења, будући је то пропустио да уради приликом доношења ожалбеног решења, а пре свега оне које су наведене у претходном ставу овог решења и да, након тога одлучи о радноправном статусу жалиоца – руководећи се при томе у овом решењу садржаним правним схватањима и ставовима ове комисије – већа.

Имајући у виду изнето Жалбена комисија Владе – Веће одлучило је као у тачки 1. изреке овог решења, а сагласно члану 232. став 1. Закона о општем управном поступку.

Жалбена комисија Владе – Веће, имајући у виду доступност службене документације која треба да послужи као основа да се увидом у њу утврђују одлучне чињенице за правилну примену материјалног права, оценило је да ће првостепени орган брже и економичније отклонити недостатке првостепеног поступка, те је, сагласно члану 232. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучило као у тачки 2. изреке овог решења..

Упутство о правном средству: Ово решење коначно је у управном поступку и против њега се може покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана његовог пријема, подношењем тужбе суду непосредно или поштом, уз коју се доставља препис тужбе и прилога за тужени орган и за свако заинтересовано лице, ако таквих лица има.

**Решено у Жалбеној комисији Владе Решењем
број: 112-01-220/2012-01 дана 20. августа 2011. године.**

Доставити:

- жалиоцу преко првостепеног органа
- првостепеном органу,
- у архиву.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
ЖАЛБЕНЕ КОМИСИЈЕ ВЛАДЕ**
Веселин Лекић

